

figt i enkelte Tilfælde at have flere Althings-samlinger, er forbeholdt Kongen extraordinært at sammenkalde Althinget, jfr. § 13.

ad §§ 14—20.

Disse Paragrafer, der stemme med konstitutionelle Forsfatningsloves sædvanlige Indhold, give ikke Anledning til særlige Bemærkninger.

ad § 21.

Med Hensyn til den islandske Lokaltregerings Oprettelse henvises til, hvad derom ovenfor er ytret, og skal det her kun tilføies, at de forøgede Omkostninger ved den paatænkte Omordning, forudsat, at det omhandlede Hverv overdrages een Embedsmand, og at der til Besørgelsen af de ham underlagte Kontorforretninger bestiftes en Kontorchef eller Expeditionssekretær, fremdeles at Sønder- og Vester-Amtet underlægges een Amtmand, og at det paatænkte Regeringsraad samles een Gang om Aaret i 14 Dage, og forudsat paa den anden Side, at Althinget ifkun sammentræder hvert 3die Aar, neppe ville overstige 4 à 5000 Rd. aarlig, derunder indbefattet den aarlige Løn til de af Althinget valgte Revisorer (§ 32).

ad § 22.

Idet iøvrigt henvises til, hvad der er anført ovenfor Side 47 f., bemærkes, at man har troet det rettest at forbeholde det samme Antal Mand i Althinget, som hidtil har været besat ved Kongevalg, for de sammesteds antydede høiere Embedsmænd. Valget af de Embeder, hvormed Althingsrådet i Paragrafen er fastsat at skulle være forbundet, trænger neppe til yderligere Motivering end at paapege, at de forskjellige Grene af Administrationen under Lokaltregeringen ere repræsenterede ved de samme nærmest staaende Embedsmænd, nemlig for alle Anliggender vedkommende Kirke- og Undervisningsvæsenet ved Biskoppen, over Island, den hele verdslige Administration ved Landets ivende Amtmænd, Domstolene ved Landsoverrettens Justitiarius, Landets Kasse- og Opbeholdsvæsenet ved Landfogden og Sundhedsvæsenet ved Landsskifus. Medens der

Intet vil være til Hinder for at forøge Antallet af de her omhandlede Mand, saafremt Althinget maatte tilraade dette, ville de Embeder, som da nærmest maatte blive at tage i Betragtning hertil, være Forstander-Embedet for Præsteskolen og Rektor-Embedet ved den lærde Skole; men der sees iøvrigt ikke nogen Nødvendighed hertil, da disse Undervisningsanstalter formeentlig til enhver Tid ville være tilstrækkelig repræsenterede ved Biskoppen.

ad § 23.

Idet man iøvrigt henviser til, hvad der ovenfor er bemærket om Hensigtsmæssigheden af at lægge Reglerne i Forordningen af 6te Januar 1857 til Grund med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgret og Valgbarhed til det fremtidige Althing, finder man blot Anledning til at bemærke, at her kun er optaget de Bestemmelser, som skjønes at fordrø en forsfatningsmæssig Garanti, medens de øvrige i den nævnte Forordning og Forordningen af 8de Marts 1843 indeholdte Forfrister om Valgene til Althinget ved en midlertidig Bestemmelse ere gjorte gjældende, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

ad §§ 24—28.

Disse Paragrafer, som enten ere overensstemmende med de i saa Henseende sædvanlig gjældende Bestemmelser i konstitutionelle Forsfatningslove eller bibeholde de hidtil for Island gjældende særlige Regler, behøve formeentlig ingen yderligere Begrundelse.

ad § 29.

Ved denne Paragraf (jfr. § 31) tilstaes der Althinget fuldstændig Skattebevillingsret og en alene ved den i § 30 indeholdte Bestemmelse begrændset Raadighed over samtlige Landets særlige Indtægter og Udgifter. Det er ikke fundet fornødent eller hensigtsmæssigt at specificere disse, da Hovedreglen om, hvad hertil hører, er givet i Udkastets § 5; men det er en Selsfølge, at herunder indbefattes det aarlige Tilskud, som af den danske Statskasse eventuelt tænkes udredet til Island, fremdeles alle direkte og indirekte Skatter, som